

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2017¹

Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 4 kohta — 65 artiklan 1 ja 2 kohta — Sanamerkki LAGUIOLE — Aikaisempaan, kansallisen lainsäädännön nojalla saatuun oikeuteen perustuva mitättömyysvaatimus — Kansallisen oikeuden soveltaminen EUIPO:ssa — Unionin tuomioistuinten velvollisuudet

Asiassa C-598/14 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 22.12.2014,

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Gilbert Szajner, kotipaikka Saint-Maur-des-Fossés (Ranska), edustajanaan A. Sam-Simenot, avocate,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Forge de Laguiole SARL, kotipaikka Laguiole (Ranska), edustajanaan F. Fajgenbaum, avocate,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit A. Prechal (esittelevä tuomari), A. Rosas, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.12.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

¹ — Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 21.10.2014 antaman tuomion Szajner v. SMHV – Forge de Laguiole (LAGUIOLE) (T-453/11, EU:T:2014:901; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kumottiin osittain EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 1.6.2011 tekemä päätös (asia R 181/2007-1), joka koskee Forge de Laguiole SARL:n ja Gilbert Szajnerin välistä väitemenettelyä (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus (EY) N:o 207/2009

- 2 Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) kodifioitiin [Euroopan unionin] tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1). Asetuksen N:o 40/94 8, 52 ja 63 artiklan säännökset toistetaan ilman olennaisia muutoksia asetuksen N:o 207/2009 8, 53 ja 65 artiklassa.
- 3 Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun liike-elämässä käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, haltijan vastustuksesta tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin tähän merkkiin sovellettavan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan:

- a) oikeus merkkiin on saatu ennen päivää, jona [EU-tavaramerkin] rekisteröintihakemus on tehty tai jona [oikeammin: josta alkaen] [EU-tavaramerkin] rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta;
- b) merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.”

- 4 Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”[EU-tavaramerkki] julistetaan mitättömäksi virastolle tehdyllä vaatimuksella tai loukkauskanteeseen kohdistuvalla vastakanteella:

– –

- c) jos on olemassa 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu aikaisempi oikeus ja jos mainitussa kohdassa esitetyt edellytykset täytetään.”

- 5 Asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valituslautakuntien tekemät valituksia koskevat päätökset voidaan saattaa [unionin] tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Kanteen perusteena voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, [EUT-]sopimuksen, tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö.”

Täytäntöönpanoasetus

- 6 Asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1; jäljempänä täytäntöönpanoasetus) 37 säännön b kohdan iii alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Virastolle tehtävässä hakemuksessa [EU-tavaramerkin] menettämisen tai mitättömyysvaatimuksesta on oltava

--

b) tiedot hakemuksen perusteista:

--

- iii) jos kyseessä on asetuksen [N:o 207/2009 53 artiklan] mukainen hakemus, tiedot oikeudesta, johon vaatimus mitättömyydestä perustuu, ja tiedot, jotka osoittavat, että hakija on mainitun asetuksen [53 artiklassa] tarkoitettu aikaisemman oikeuden haltija tai että hän voi esittää mainittua oikeutta koskevan vaatimuksen sovellettavan kansallisen lain nojalla.”

Ranskan oikeus

- 7 Ranskan immateriaalioikeuskoodeksin (code de la propriété intellectuelle, jäljempänä CPI) L. 711-4 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tavaramerkiksi ei voida hyväksyä merkkiä, jolla loukataan aikaisempia oikeuksia ja muun muassa

--

b) toiminimeä tai liikenimeä, jos yleisön keskuudessa on sekaannusvaara;

--”

- 8 CPI:n L. 714-3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuin julistaa sellaisen tavaramerkin rekisteröinnin mitättömäksi, joka ei ole L. 711-1–L. 711-4 §:n mukainen.

--

Pelkästään aikaisemman oikeuden haltija voi vaatia mitättömyyttä L. 711-4 §:n nojalla. Sen kannetta ei kuitenkaan oteta tutkittavaksi, jos tavaramerkkiä on haettu vilpittömässä mielessä ja aikaisemman oikeuden haltija on sallinut sen käytön viiden vuoden ajan.

Mitättömyyspäätöksellä on kaikkiin ulottuva vaikutus.”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

- 9 Unionin yleinen tuomioistuin tiivistä asian taustan seuraavasti:

”1 -- Gilbert Szajner on [EU-sanamerkin] LAGUIOLE, jota haettiin 20.11.2001 ja jonka [EUIPO] rekisteröi 17.1.2005 [asetuksen N:o 40/94 (joka on kodifioitu asetuksella N:o 207/2009)] nojalla, haltija.

2 Tavarat ja palvelut, joita varten tavaramerkki LAGUIOLE on rekisteröity, kuuluvat – – tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 8, 14, 16, 18, 20, 21, 28, 34 ja 38 – –.

– –

3 – – Forge de Laguiole SARL esitti 22.7.2005 asetuksen N:o 40/94 52 artiklan 1 kohdan c alakohdan, luettuna yhdessä tämän saman asetuksen 8 artiklan 4 kohdan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 8 artiklan 4 kohta) kanssa, nojalla vaatimuksen tavaramerkin LAGUIOLE julistamisesta osittain mitättömäksi.

4 Mitättömyysvaatimus perustui toiminimeen Forge de Laguiole, jota [tämä yhtiö] käytti toiminnalle 'kaikenlaisten veitsien, siselöintivälineiden, lahjatavaroiden ja matkamuistojen valmistus ja myynti – kaikki tavarat liittyvät pöydän kattaukseen'. [Forge de Laguiole SARL:n] mukaan tämä toiminimi, jonka soveltamisala ei ole pelkästään paikallinen, antaa sille Ranskan lainsäädännön mukaan oikeuden kieltää uudemman tavaramerkin käytön.

5 Osittainen mitättömyysvaatimus kohdistui kaikkiin edellä 2 kohdassa mainittuihin tavaroihin ja palveluihin.

6 [EUIPO:n] mitättömyysosasto hylkäsi mitättömyysvaatimuksen 27.11.2006 tekemällään päätöksellä.

7 [Forge de Laguiole SARL] teki 25.1.2007 [EUIPO:ssa] valituksen mitättömyysosaston päätöksestä asetuksen N:o 40/94 57–62 artiklan (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 58–64 artikla) nojalla.

8 [EUIPO:n] ensimmäinen valituslautakunta hyväksyi valituksen osittain [riidanalaisella päätöksellä] ja julisti tavaramerkin LAGUIOLE mitättömäksi luokkiin 8, 14, 16, 18, 20, 21, 28 ja 34 kuuluvien tavaroiden osalta. Se hylkäsi valituksen luokkaan 38 kuuluvien palvelujen osalta.

9 Erityisesti valituslautakunta katsoi, että ranskalaisen oikeuskäytännön mukaan toiminimi on lähtökohtaisesti suojattu kaikille yrityksen toimialan sisältämille toiminnoille, mutta suoja rajoittuu kuitenkin tosiasiallisesti ja konkreettisesti harjoitettuun toimintaan, kun toimiala on epätarkka tai se ei kata harjoitettua toimintaa. Käsiteltävässä asiassa [Forge de Laguiole SARL:n] toimiala on riittävän tarkka toiminnan alan 'kaikenlaisten veitsien ja siselöintivälineiden valmistus ja myynti' osalta. Valituslautakunta lisäsi, että vaikka myönnetään, että toiminnan alan 'kaikenlaisten lahjojen ja matkamuistojen valmistus ja myynti – kaikki tavarat liittyvät pöydän kattaukseen' sanamuoto on epätarkka, kantajan toiminimen on saatava suoja ainakin niillä aloilla, joilla se on todella harjoittanut toimintaa ennen tavaramerkin LAGUIOLE hakemista.

10 Tältä osin valituslautakunta katsoi, että [Forge de Laguiole SARL] oli osoittanut harjoittaneensa kaupallista toimintaa jo ennen tavaramerkin LAGUIOLE hakemista seuraavien tuotteiden osalta: 'kattauttavat', 'sisustustuotteet', viinimaailma, siselöintivälineet ja tupakoitsijoiden, golfaajien, metsästäjien ja vapaa-ajan tuotteet sekä muut lisätarvikkeet. [Forge de Laguiole SARL] ei sitä vastoin ole osoittanut kaupallista toimintaa luksus- ja matkatuotteiden osalta, joita ei myöskään mainita sen toimialassa. Lopuksi se katsoi, että lukuun ottamatta luokkaan 38 kuuluvaa kaukoviestintää kaikki mainitun tavaramerkin kattamat tavarat kuuluvat [Forge de Laguiole SARL:n] toiminnan aloille tai niihin liittyville aloille.

– –”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 10 Szajner nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.8.2011 jättämällä kanteen, jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista, ja vetosi yhteen kanneperusteeseen, joka koski asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohdan, luettuna yhdessä tämän asetuksen 8 artiklan 4 kohdan kanssa, rikkomista.
- 11 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi tämän ainoan kanneperusteen ja kumosi riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin EUIPO:n valituslautakunta totesi, että toiminimen ”Forge de Laguiole” ja tavaramerkin LAGUIOLE välillä on sekaannusvaara muiden kuin niiden tavaroiden osalta, jotka kuuluivat mainitulla toiminimellä todella harjoitettuun toimintaan riitautetun tavaramerkin rekisteröinnin hakemispäivänä. Se hylkäsi kanteen muilta osin.
- 12 Erityisesti unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 23–25 kohdassa, että Szajnerin vetoaminen todisteena Cour de cassationin (kassaatiotuomioistuin, Ranska) 10.7.2012 antamaan tuomioon (nro 08-12.010, jäljempänä 10.7.2012 annettu tuomio) ensimmäisen kerran käsittelyn suullisessa vaiheessa voitiin tutkia, koska unionin yleinen tuomioistuin voi tarkastaa sen, kuinka EUIPO on soveltanut CPI:n L. 711-4 §:ää, sellaisen tämän viraston päätöstä myöhemmän kansallisen tuomioistuimen tuomion valossa, johon menettelyn asianosainen on vedonnut.
- 13 Tästä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 43–50 kohdassa, että toiminimi saa suojaa vain ”sille toiminnalle, jota yhtiö todella harjoittaa, eikä sille, joka mainitaan sen perustamisasiakirjoissa”, kuten Cour de cassation oli todennut 10.7.2012 antamassaan tuomiossa. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tätä tuomiota sovelletaan CPI:n L. 711-4 §:n soveltamiseen liittyvissä riita-asioissa, vaikka se on annettu erilaisessa asiayhteydessä. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että on merkityksetöntä, että tämä tuomio annettiin myöhemmin kuin riidanalainen päätös, koska sillä pelkästään ”selvennetään riidanalaista oikeudellista kysymystä”, ja että oikeuskäytännön muutoksia sovelletaan joka tapauksessa takautuvasti olemassa oleviin tilanteisiin.
- 14 Unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että toiminimen Forge de Laguiole suoja ulottuu pelkästään tällä nimellä todella harjoitettuun toimintaan riitautetun tavaramerkin rekisteröinnin hakemispäivänä 20.11.2001.
- 15 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tämän tuomion 78 kohdassa, että ranskalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan sekaannusvaaran arviointi riippuu useista tekijöistä, joihin kuuluu samankaltaisuuden aste kyseisten merkkien (ulkoasun, lausuntatavan ja merkityssisällön) välillä, samankaltaisuuden aste näiden merkkien kattamien taloudellisten alojen välillä ja aikaisemman merkin enemmän tai vähemmän huomattava erottamiskyky.
- 16 Unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon yhtäältä kyseisten merkkien samankaltaisuuden asteen ja toisaalta osapuolten tavarat ja toiminnan alat, ja totesi valituksenalaisen tuomion 166 kohdassa, että on olemassa sekaannusvaara seuraavien tavaroiden osalta: luokkaan 8 kuuluvat ”käsityökalut ja -välineet; lusikat; sahat, partakoneet, partakoneenterät; parranajotarvikkeiden rasiat; viilat ja kynsipihdit, kynsileikkurit; manikyyrivälinesarjat”, luokkaan 16 kuuluvat ”paperileikkurit”, luokkaan 21 kuuluvat ”partasudit, kosmeettiset tarvikkeet” ja luokkaan 34 kuuluvat ”sikarileikkurit” ja ”piipunpuhdistimet”. Se kumosi EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen siltä osin kuin siinä todettiin sekaannusvaaran olemassaolo muiden tavaroiden osalta.

Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 17 EUIPO vaatii, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja Szajner velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 18 Forge de Laguiole SARL (jäljempänä Forge de Laguiole) vaatii, että unionin tuomioistuin hyväksyy EUIPO:n valituksen mukaiset vaatimukset kokonaisuudessaan.
- 19 Szajner vaatii, että
- kaikki EUIPO:n ja Forge de Laguiole valitusperusteet ja vaatimukset jätetään tutkimatta
  - toissijaisesti ne todetaan perusteettomiksi
  - valitus hylätään
  - todetaan, ettei valituksenalaista tuomiota ole syytä kumota
  - EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 20 EUIPO vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohdan ja toinen tämän asetuksen 8 artiklan 4 kohdan, luettuna yhdessä CPI:n L. 711-4 §:n kanssa, rikkomista.
- 21 Szajner toteaa ensisijaisesti, että EUIPO:n valitus ja Forge de Laguiole vaatimukset on jätettävä tutkimatta. Toissijaisesti se väittää, että valituksen tueksi esitetyt perusteet on hylättävä perusteettomina.

Tutkittavaksi ottaminen

- 22 Szajner toteaa, että valitus on jätettävä tutkimatta EUIPO:n asiavaltuuden puuttumisen vuoksi. Erityisesti hän väittää, että päällekkäisellä ominaisuudella riidan ratkaisevana elimenä ja valittajana tässä muutoksenhakumenettelyssä loukataan ilmeisellä tavalla oikeuslaitoksen riippumattomuuden, puolueettomuuden ja neutraaliuden periaatetta ja näin ollen oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Mainittu valitus on joka tapauksessa jätettävä tutkimatta, koska yhtäältä valituksenalaisella tuomiolla ei vaikuteta suoraan EUIPO:n etuihin ja toisaalta valitusperusteet, joihin se vetoaa 10.7.2012 annetun tuomion osalta, muuttavat oikeusriitaa.
- 23 Tästä on todettava ensiksi, että unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 172 artiklan mukaisesti kanne EUIPO:n valituslautakunnan päätöksestä nostetaan unionin yleisessä tuomioistuimessa EUIPO:ta vastaan, joka on asiassa vastaajana. Lisäksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan toisen kohdan mukaan muutosta voivat hakea kaikki asianosaiset, joiden vaatimukset on kokonaan tai osittain hylätty, mutta muut väliintulijana olleet kuin jäsenvaltiot ja unionin toimielimet voivat hakea muutosta ainoastaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös koskee heitä suoraan.
- 24 Koska EUIPO oli käsiteltävässä asiassa ensimmäisessä oikeusasteessa vastaajana eikä väliintulijana ja koska se oli osittain hävinnyt asian, sen asiavaltuus ja oikeussuojan tarve muutoksenhaun yhteydessä ovat riidattomia, eikä tämän viraston tarvitse tältä osin millään tavoin osoittaa, että unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu koskee sitä suoraan.
- 25 Edellä esitetystä johtuu myös, että toisin kuin Szajner totesi, ei voida katsoa, että EUIPO:lla olisi millä tahansa tavalla ”päällekkäinen ominaisuus riidan ratkaisevana elimenä ja valittajana”.

- 26 Toiseksi on huomattava, kuten tämän tuomion 9 kohdasta ilmenee, että Ranskan oikeuden tulkinta oli jo osapuolten välisen riidan kohteena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä. Näin ollen EUIPO:n 10.7.2012 annettua tuomiota koskevalla argumentoinnilla ei voida laajentaa EUIPO:n menettelyn asianosaisten välisen riidan kohdetta.
- 27 Näin ollen Szajnerin oikeudenkäyntiväite, joka koskee EUIPO:n valitusta, on hylättävä.

Forge de Laguiole vaatimusten tutkittavaksi ottaminen

- 28 Szajner riitauttaa Forge de Laguiole vaatimusten tutkittavaksi ottamisen siltä osin kuin nämä vaatimukset – koska unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 174 artiklan vastaisesti niillä ei pyritä pelkästään EUIPO:n valituksen hyväksymiseen tai hylkäämiseen kokonaan tai osittain, vaan niiden kohteena on valituksenalaisen tuomion kumoaminen – ovat todellisuudessa liitännäisvalitus, joka olisi pitänyt esittää erillisellä asiakirjalla tämän työjärjestyksen 176 artiklan mukaisesti.
- 29 Forge de Laguiole vastauskirjelmästä ilmenee selvästi, että se on jätetty EUIPO:n esittämien valitusperusteiden tueksi ja että tämä yhtiö on näin ollen vaatinut, että valitus hyväksytään.
- 30 Tästä seuraa, että Szajnerin esittämä oikeudenkäyntiväite, joka koskee Forge de Laguiole vaatimuksia, on myös hylättävä.

Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohdan rikkomista

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 31 EUIPO, jota Forge de Laguiole tukee, väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin otti EUIPO:n valituslautakuntien päätöksiin kohdistuvan laillisuusvalvontansa laajuuden virheellisesti huomioon, kun se arvioi 10.7.2012 annettua tuomiota, vaikka tämä oli myöhempi kuin mainitun valituslautakunnan päätös.
- 32 EUIPO väittää tästä, että riidanalaisen päätöksen tekemispäivänä ranskalaisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö oli vahvistettu 21.5.1996 annetulla Cour de cassationin tuomiolla (nro 94-16531, jäljempänä 21.5.1996 annettu tuomio), jossa tämä tuomioistuin oli ottanut myöhemmän tavaramerkin käytön kieltämistä koskevan kanteen yhteydessä huomioon vastaajan toimialan eikä sen todella harjoittamaa toimintaa. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin päätteli valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa 21.5.1996 annetun tuomion jälkeen annetuista alempien ranskalaisten tuomioistuinten ratkaisuksista, että oikeuskäytäntö oli kehittynyt EUIPO:n valituslautakunnan kannasta poikkeavaan suuntaan, unionin yleinen tuomioistuin ei ollut yksilöinyt näitä ratkaisuja eikä näin ollen täyttänyt perusteluvollisuuttaan.
- 33 Koska unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, että 10.7.2012 annettu tuomio on ”sellaisenaan uusi seikka”, riidanalaisen päätöksen laillisuutta ei olisi pitänyt valvoa tämän viimeksi mainitun tuomion valossa, jota mainittu valituslautakunta ei ollut voinut ottaa huomioon.
- 34 Szajner väittää, että unionin yleinen tuomioistuin totesi perustellusti valituksenalaisen tuomion 21–25 kohdassa, että 10.7.2012 annettu tuomio piti ottaa huomioon todisteena, varsinkin kun tämä tuomio oli ollut kontradiktorisen menettelyn kohteena unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 35 Aluksi on ensiksi huomattava tehtävien jaosta mitättömyysvaatimuksen esittäjän, EUIPO:n toimivaltaisten elinten ja unionin yleisen tuomioistuimen välillä, että täytäntöönpanoasetuksen 37 säännössä säädetään, että vaatimuksen esittäjän on toimitettava ne tiedot, jotka osoittavat, että se voi sovellettavan kansallisen lain nojalla vedota kansallisen oikeuden mukaan suojattuun aikaisempaan oikeuteen. Tällä säännöllä asetetaan vaatimuksen esittäjälle velvollisuus esittää EUIPO:lle paitsi todisteet, jotka osoittavat, että sen sovellettaviksi vaatimien kansallisten säännösten mukaan edellytykset sille, että tämä voi kieltää EU-tavaramerkin käytön aikaisemman oikeuden perusteella, täyttyvät, myös todisteet kyseisten säännösten sisällöstä (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 49 ja 50 kohta sekä tuomio 27.3.2014, SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 34 kohta).
- 36 Toiseksi erityisesti EUIPO:n velvollisuuksista unionin tuomioistuin on todennut, että kun EU-tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus perustuu kansallisen oikeuden säännössä suojattuun aikaisempaan oikeuteen, on ensinnäkin EUIPO:n toimivaltaisten elinten tehtävänä arvioida, millainen auktoriteetti ja merkitys niillä seikoilla on, jotka hakija on esittänyt asianomaisen säännön sisällön osoittamiseksi (tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 51 kohta ja tuomio 27.3.2014, SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 35 kohta). Lisäksi on todettava, että koska EUIPO:n toimivaltaisten elinten päätös voi johtaa tavaramerkin haltijalle myönnetyn oikeuden menettämiseen, tällaisen päätöksen merkitys edellyttää välttämättä, että päätöksen antavan elimen tehtävänä ei ole pelkästään hyväksyä kansallista oikeutta sellaisena kuin mitättömyysvaatimuksen esittäjä on sen esittänyt.
- 37 Kolmanneksi asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen harjoittamaan täyttä laillisuusvalvontaansa EUIPO:n sen arvioinnin osalta, joka koskee tietoja, jotka mitättömyysvaatimuksen esittäjä on esittänyt niiden kansallisen oikeuden säännösten sisällön osoittamiseksi, joissa säädettyyn suojaan hän vetoaa (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 52 kohta ja tuomio 27.3.2014, SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 36 kohta).
- 38 Lisäksi on todettava, että koska kansallisen oikeuden soveltamisella voidaan kyseessä olevassa menettelyllisessä asiayhteydessä evätä EU-tavaramerkin haltijalta tämän oikeudet, on välttämätöntä, että unionin yleinen tuomioistuin voi – sovellettavasta kansallisesta oikeudesta todisteina esitettyjen asiakirjojen puutteista huolimatta – harjoittaa tosiasiasa tehokasta valvontaa. Tätä varten on siis voitava tarkistaa esitettyjen asiakirjojen lisäksi niiden oikeussääntöjen, joihin mitättömyysvaatimuksen esittäjä on vedonnut, sisältö, soveltamisedellytykset ja ulottuvuus. Näin ollen unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman laillisuusvalvonnan on täytettävä tehokkaan oikeussuojan periaatteen vaatimukset (tuomio 27.3.2014, SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 44 kohta).
- 39 On tämän jälkeen todettava, että EUIPO:n ja unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta on toteutettava se edellytys huomioon ottaen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 tehokkaan vaikutuksen – eli EU-tavaramerkin suojan varmistamisen – takaamista (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2014, SMHV v. National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 40 kohta).
- 40 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 49 kohdassa, se seikka, että unionin yleinen tuomioistuin rajoittuu soveltamaan kansallista oikeutta sellaisena kuin kansalliset tuomioistuimet ovat sitä tulkinneet EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekohetkellä, voisi johtaa EU-tavaramerkin rekisteröinnin epäämiseen tai mitättömäksi julistamiseen, vaikka tälle ei ole sovellettavan kansallisen oikeussäännön nojalla perustetta sillä hetkellä, jona unionin yleinen tuomioistuin antaa tuomion.

- 41 Tällaisella lopputuloksella ei pelkästään loukattaisi edellä 39 kohdassa mainittua asetuksen N:o 207/2009 tehokkaan vaikutuksen takaamisen vaatimusta vaan myös tehokkaan oikeussuojan periaatetta, koska sillä evättäisiin unionin yleiseltä tuomioistuimelta todellinen mahdollisuus harjoittaa edellä 37 ja 38 kohdassa mainittua täyttä laillisuusvalvontaa.
- 42 Tästä seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen on sovellettava kansallisessa oikeudessa myönnettävän suojan arvioinnissa kansallista oikeussääntöä siten kuin kansalliset tuomioistuimet soveltavat sitä sen ratkaisun antamisajankohtana. Sen on siis voitava ottaa huomioon myös kansallisen tuomioistuimen ratkaisu, joka on annettu EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekemisen jälkeen.
- 43 On totta, että kansallisen tuomioistuimen ratkaisun, joka on annettu EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekemisen jälkeen, huomioon ottaminen voi saada unionin yleisen tuomioistuimen arvioimaan kansallista oikeussääntöä toisin kuin valituslautakunta on sitä arvioinut. Koska unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama, mainitun valituslautakunnan kansallisesta oikeudesta tekemää arviointia koskeva tuomioistuinvalvonta on kuitenkin täyttä laillisuusvalvontaa, se saman valituslautakunnan päätöksen jälkeen esille tullut seikka, että tämä päätös perustuu kansallisen oikeuden virheelliseen tulkintaan, ei voi olla este tehdyn virheen oikaisemiselle, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 53 kohdassa.
- 44 Tätä päätelmää ei kyseenalaisteta oikeuskäytännössä, jonka mukaan ensiksi unionin yleisen tuomioistuimen pitää lähtökohtaisesti päätellä pelkästään EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen perusteena olevien tietojen perusteella se ratkaisu, joka viimeksi mainitun olisi pitänyt tehdä, toiseksi unionin yleinen tuomioistuin voi kumota valituksenalaisen päätöksen tai muuttaa sitä ainoastaan, jos kyseisen päätöksen tekohetkellä päätöstä koski jokin asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kumoamis- tai muuttamisperusteista, ja kolmanneksi se ei voi kumota tai muuttaa mainittua päätöstä sellaisin perustein, jotka ilmenevät päätöksen tekemisen jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2011, *Edwin v. SMHV*, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71 ja 72 kohta ja tuomio 26.10.2016, *Westermann Lernspielverlage v. EUIPO*, C-482/15 P, EU:C:2016:805, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 45 Vaikka tällä periaatteella onkin laaja soveltamisala ja sillä kielletään unionin yleistä tuomioistuinta muun muassa kumoamasta tai muuttamasta EUIPO:n valituslautakunnan päätöstä ottamalla huomioon tämän päätöksen tekemisen jälkeen ilmenneet seikat tai soveltamalla aineellisen oikeuden säännöksiä, jotka eivät vielä olleet voimassa päätöksen tekohetkellä, sillä ei sitä vastoin kielletä unionin yleistä tuomioistuinta ottamasta huomioon asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan soveltamista koskevissa riita-asioissa sitä, kuinka EUIPO:n valituslautakunnan tarkasteleman kansallisen oikeussäännön tulkinta on kehittynyt kansallisissa tuomioistuimissa. Tämä kansallinen oikeussääntö on nimittäin osa niitä seikkoja, joita valituslautakunta arvioi, ja sen suorittama mainitun säännön soveltaminen on tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdan nojalla unionin yleisen tuomioistuimen täyden valvonnan alaista (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2014, *SMHV v. National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 36–38 kohta).
- 46 Kontradiktorisen periaatteen, joka on osa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa mainittua oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, mukaisesti sen, että unionin yleinen tuomioistuin ottaa huomioon kansallisen tuomioistuimen ratkaisun, joka on annettu EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekemisen jälkeen, edellytyksenä on kuitenkin, että osapuolilla on ollut – kuten käsiteltävässä asiassa – mahdollisuus esittää unionin yleisessä tuomioistuimessa huomautuksia kyseisestä kansallisesta ratkaisusta (ks. vastaavasti tuomio 27.3.2014, *SMHV v. National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, 52–54 kohta).
- 47 Lopuksi väitetystä perusteluvollisuuden noudattamatta jättämisestä on todettava niiden Ranskan oikeuden elementtien osalta, jotka unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon, että viimeksi mainittu nojautui valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa 10.7.2012 annettua tuomiota arvioidessaan pelkästään tämän tuomion sanamuotoon.

- 48 Vaikka pitääkin paikkansa, että unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa, että alempien ranskalaisten tuomioistuinten aikaisemman oikeuskäytännön, vaikka se ei olekaan yhtenäistä, nojalla voitiin ennen 10.7.2012 annettua tuomiota todeta, että toiminimen suoja rajoittuu kyseisen yhtiön todella harjoittamaan toimintaan, valituksenalaisen tuomion 43–45 kohdasta kuitenkin ilmenee, ettei se lähtökohtaisesti perustanut arviointiaan riidanalaisen päätöksen laillisuudesta tähän aikaisempaan oikeuskäytäntöön vaan 10.7.2012 annettuun tuomioon, ja että se perusteli arviointinsa riittävällä tavalla.
- 49 Tämän vuoksi ei voida todeta, että unionin yleinen tuomioistuin olisi laiminlyönyt perusteluvollisuutensa.
- 50 Edellä esitetyillä perusteilla on todettava, että koska se, että unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon 10.7.2012 annetun tuomion, ei tarkoita asetuksen N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohdan rikkomista, ensimmäinen valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen valitusperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan, luettuna yhdessä CPI:n L. 711-4 §:n kanssa, rikkomista

- 51 Toinen valitusperuste jakautuu kahteen osaan.

Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee 10.7.2012 annetun tuomion ottamista huomioon vääristyneellä tavalla

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 52 EUIPO, jota Forge de Laguiole tukee, väittää toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut 10.7.2012 annetun tuomion huomioon vääristyneellä tavalla.
- 53 Se toteaa erityisesti, että kun unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, ettei Cour de cassation tulkinnut 10.7.2012 annetussa tuomiossa CPI:n L. 711-4 §:ää, mutta totesi tämän jälkeen, ettei tämän tuomion kohta, jonka mukaan ”toiminimi saa suojaa vain sille toiminnalle, jota yhtiö todella harjoittaa, eikä sille, joka mainitaan sen perustamisasiakirjoissa”, sisällä sanamuotonsa tai tosiasiallisen tai menettelyllisen asiayhteytensä nojalla minkäänlaista rajoitusta, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että sitä sovelletaan vain ratkaistun asian erityisissä olosuhteissa, ja että tuomiota voidaan näin ollen soveltaa analogisesti CPI:n L. 711-4 §:n tulkintaan, unionin yleinen tuomioistuin katsoi 10.7.2012 annetulla tuomiolla olevan sellaisen soveltamisalan, jota sillä ei ilmeisesti ole. EUIPO:n mukaan nimittäin mainitun tuomion tämän kohdan tarkoituksena on pelkästään määrittää se, hakiko kyseinen yhtiö kyseistä tavaramerkkiä vilpillisessä mielessä, eikä määrittää yhtiön toiminimen suojan laajuutta myöhempään tavaramerkkiin nähden. CPI:n L. 711-4 §:n b kohdassa edellytetään sen mukaan sekaannusvaaran ”tulevaisuuteen suuntautuvaa tutkimusta”, jossa voidaan jättää huomiotta vastakkain asetettujen merkkiä – myös aikaisemman toiminimen – käytön konkreettiset edellytykset, koska toiminimen suojan laajuuden rajoittamista pelkästään konkreettisesti harjoitettuun toimintaan ei vaadita, kun on kyse pelkästään potentiaalisista ristiriidoista.
- 54 Forge de Laguiole lisää, että koska 10.7.2012 annettu tuomio on hylkäävä tuomio eli tuomio, jossa vahvistetaan muutoksenhaun kohteena ollut ratkaisu, se ei voi olla periaatteellinen tuomio Ranskan oikeudessa.
- 55 Szajner väittää, että EUIPO:n kanta, jonka mukaan 10.7.2012 annettu tuomio koskee pelkästään niitä tapauksia, joissa tavaramerkkiä on haettu vilpillisessä mielessä, ei noudata tätä tuomiota edeltävää oikeuskäytäntöä eikä tuomiosta Ranskan oikeuskirjallisuudessa tehtyä tulkintaa, joiden mukaan mainitun tuomion yleisestä soveltamisalasta vallitsee yksimielisyys.

– Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 56 Aluksi on huomattava, että tutkiessaan valituksen yhteydessä unionin yleisen tuomioistuimen esittämiä päätelmiä sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä unionin tuomioistuin on toimivaltainen tarkistamaan, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole sille esitettyjen asiakirjojen ja muiden todisteiden perusteella ottanut vääristyneellä tavalla huomioon kansallisen oikeuden säännösten sanamuotoa taikka niitä koskevaa kansallista oikeuskäytäntöä tai oikeuskirjallisuutta ja ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tehnyt näiden todisteiden perusteella päätelmiä, jotka ovat ilmeisessä ristiriidassa niiden sisällön kanssa, sekä lopuksi tarkistamaan, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole kaikkia seikkoja tutkiessaan antanut näiden kansallisen oikeuden säännösten sisällön toteamiseksi jollekin tietylle seikalle sellaista merkitystä, jota sille ei muihin seikkoihin nähden kuuluisi antaa, sikäli kuin tämä on ilmeistä asiakirja-aineiston perusteella (tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 53 kohta).
- 57 Unionin tuomioistuimen on siis tarkistettava, viitataan EUIPO:n argumentoinnissa virheisiin, joita unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt esittäessään toteamuksensa kyseisestä kansallisesta lainsäädännöstä ja jotka voivat olla unionin tuomioistuimen valvonnan kohteena edellisessä kohdassa mainittujen päätelmien perusteella (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 54 kohta).
- 58 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa, että 10.7.2012 annetussa tuomiossa ei ollut kyse CPI:n L. 711-4 §:n nojalla nostetusta kanteesta vaan vilpillisessä mielessä haetun tavaramerkin mitätöimisestä ja vilpilliseen kilpailuun liittyvästä vaatimuksesta.
- 59 Kuten unionin yleinen tuomioistuin myös totesi mainitussa kohdassa, mikään 10.7.2012 annetussa tuomiossa ei osoita, että Cour de cassation olisi tarkoittanut rajoittaa toiminimen suojaan liittyvien arviointinsa pätevyyden mainitun tuomion erityisiin olosuhteisiin. Kyseinen tuomioistuin on sitä vastoin esittänyt arviointinsa, kun se hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen, joka perustui muun muassa CPI:n L. 711-4 §:n b kohdan rikkomiseen. EUIPO:n väitettä, jonka mukaan mainitut arvioinnit eivät ole merkityksellisiä tämän säännöksen soveltamisessa, ei siis voida hyväksyä.
- 60 Lisäksi EUIPO väittää, että Cour de cassation otti huomioon toiminimen haltijan todella harjoittaman toiminnan tutkiessaan sille esitettyä toista kanneperustetta, jossa oli kyse vilpillisestä kilpailusta, joka edellyttää todellista kilpailutilannetta kyseisten yritysten välillä.
- 61 Kuitenkin 10.7.2012 annetun tuomion sanamuodosta ilmenee selvästi yhtäältä se, että arviointi, jonka mukaan ”toiminimi saa suojaa vain sille toiminnalle, jota yhtiö todella harjoittaa, eikä sille, joka mainitaan sen perustamisasiakirjoissa”, on tehty vastattaessa ensimmäiseen valitusperusteeseen, joka koski mainittuun tuomioon johtaneessa asiassa kyseessä olevan tavaramerkin hakemista vilpillisessä mielessä, ja toisaalta se, että Cour de cassation viittasi kyseisen yhtiön todella harjoittamaan toimintaan sekä vastatessaan tähän ensimmäiseen valitusperusteeseen että vastatessaan toiseen valitusperusteeseen, joka liittyi vilpilliseen kilpailuun.
- 62 Näillä perusteilla ei vaikuta siltä, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut 10.7.2012 annetun tuomion huomioon vääristyneellä tavalla.
- 63 Tätä päätelmää ei voida horjuttaa Forge de Laguiolen argumentilla, jonka mukaan tämä tuomio ei ole ”periaatteellinen” tuomio. Kun nimittäin otetaan huomioon unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä tekemää tutkimusta sääntelevät periaatteet, unionin yleisen tuomioistuimen sovellettavaa kansallista oikeutta koskevat toteamukset – sellaisina kuin ne mainitaan tämän tuomion 56 ja 57 kohdassa – sekä se, ettei unionin tuomioistuimen tehtävänä ole määrittellä, onko mainittu tuomio ”periaatteellinen” tuomio, on riittävää todeta, että kyseinen tuomio huomioon ottaen ei vaikuta siltä, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut sen soveltamisalan ilmeisen virheellisesti huomioon.

64 Tästä seuraa, että toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Toisen valitusperusteen toinen osa, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen, kun se otti huomioon pelkästään tavaroiden luonteen määrittäessään Forge de Laguiolen toiminnan alat

– *Asianosaisten lausumat*

65 EUIPO, jota Forge de Laguiole tukee, riitauttaa toisen valitusperusteensa toisessa osassa kriteerit, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutui määrittääkseen tämän yhtiön toiminnan alat. EUIPO väittää tästä, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 32 kohdassa, että vastaus siihen kysymykseen, voidaanko toiminimen Forge de Laguiole nojalla kieltää, ja missä määrin, Szajneria käyttämästä tavaramerkkiä LAGUIOLE, riippuu pelkästään Ranskan oikeudesta, unionin yleinen tuomioistuin määritteli toiminimen suojan laajuuden viittaamalla valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa pelkästään omaan oikeuskäytäntönsä eli 13.2.2007 annettuun tuomioon Mundipharma v. SMHV – Altana Pharma (RESPICUR) (T-256/04, EU:T:2007:46), joka koskee aikaisempien tavaramerkkien käyttöä ja jota unionin yleinen tuomioistuin sovelsi analogisesti tulkitessaan asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 4 kohtaa, joka vastaa asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohtaa.

66 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin määritteli mainitut toiminnan alat pelkästään tavaroiden luonnetta koskevan kriteerin nojalla ja teki näin ollen oikeudellisen virheen asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan, luettuna yhdessä CPI:n L. 711-4 §:n kanssa, soveltamisessa. EUIPO nimittäin väittää, että toiminnan alojen määrittämisessä Ranskan oikeuden mukaisesti olisi pitänyt ottaa huomioon myös aikaisemman toiminimen haltijan kaupan pitämien tavaroiden käyttötarkoitus ja käyttötapa.

67 Szajner väittää, että unionin yleinen tuomioistuin arvioi perustellusti kyseisten tavaroiden samankaltaisuutta nojautuen sekä niiden luonteeseen että niiden käyttötarkoitukseen ja käyttötapaan.

– *Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta*

68 Aluksi on todettava, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 78 kohdassa, että unionin yleinen tuomioistuin ei soveltanut yleisellä tavalla analogisesti oikeuskäytäntöään, kun se tarkasteli Forge de Laguiolen harjoittamaa toimintaa. Se siteerasi aikaisempien tavaramerkkien käyttöön liittyvää oikeuskäytäntöään vain valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa selittääkseen arviointiaan, jonka mukaan haarukoiden kaupan pitäminen ei voi osoittaa toimintaa kaikkien ”kattaustavaroiden” alalla vaan pelkästään ”ruokailuvälineiden” alalla.

69 Tämän jälkeen on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei tosin ensin nimenomaisesti maininnut niitä kriteereitä, joiden avulla Forge de Laguiolen todella harjoittama toiminta on määritettävä, ja että se siteerasi valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa ranskalaisten tuomioistuinten oikeuskäytäntöä, johon asianosaiset ovat vedonneet, vain sekaannusvaaran tutkimisen yhteydessä.

70 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee kuitenkin selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin otti kyseistä toimintaa tutkiessaan tämän tuomion 54–74 kohdassa nimenomaisesti huomioon paitsi kyseisten tavaroiden luonteen myös niiden käyttötarkoituksen, käyttötavan, asiakaskunnan sekä jakelutavan.

71 EUIPO:n ja Forge de Laguiolen väitteet perustuvat näin ollen valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan.

72 Näin ollen toisen valitusperusteen toinen osa on myös hylättävä perusteettomana.

73 Kaikesta edellä lausutusta seuraa, että valitus on perusteeton ja että se on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

74 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan, jota sovelletaan työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Szajner on vaatinut EUIPO:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska EUIPO on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

75 Työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdan mukaisesti on määrättävä, että Forge de Laguiole, muutoksenhakumenettelyn väliintulija, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3) Forge de Laguiole SARL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset